

Η Πέρκα Πέτη (Θεοπίστη) είναι Πολιτικός Μηχανικός -Συγκοινωνιολόγος MSc.

Μέλος της Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ και συντονίστρια του τμήματος Χωρικού Σχεδιασμού και Υποδομών. Μέλος της Αντιπροσωπείας και μέλος της Διοίκησης του ΤΕΕ.

Γεννήθηκε στη Φλώρινα το 1961. Από τα φοιτητικά της χρόνια (ΑΠΘ 1979), ως μέλος της ΠΠΣΠ, ως ανένταχτη, ως μέλος του ΣΥΝ και τώρα του ΣΥΡΙΖΑ, είναι σταθερά παρούσα στους κοινωνικούς αγώνες και στα κινήματα.

Εργάστηκε στον ιδιωτικό και στη συνέχεια στον δημόσιο τομέα (ΚΥΔΕΠ, ΔΕΚΕ, Οργανισμό Ρυθμιστικού Θεσσαλονίκης, Δ/νση Περιβάλλοντος Π.Κ.Μ.).

Διετέλεσε Αντιπρόεδρος και Γεν. Γραμματέας των Μηχανικών του Δημοσίου ,μέλος της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ και μέλος της Δ.Ε. του ΤΕΕ-ΤΚ Μακεδονίας. Υπεύθυνη για το πόρισμα ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική.

Ίδρυτικό μέλος και υποψήφια δημοτική σύμβουλος με την «Θεσσαλονίκη των πολιτών και της οικολογίας» το 2002 και το 2006 και με την «Θεσσαλονίκη Ανοιχτή Πόλη» το 2010.

Μέλος της Κ.Π.Ε. του Συνασπισμού και υποψήφια βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης το 2009 και το 2012. Είναι μητέρα δυο παιδιών.

Δήλωση για τη συμμετοχή μου στο Ευρωψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ στην εφημερίδα Αυγή

"Για τους επιστήμονες και τις γυναίκες"

Επειδή στην ανατροπή συσσωματώνεται και η προοπτική, ένα από τα πρώτα ζητήματα που απαιτεί άμεσες παρεμβάσεις είναι το θέμα της παραγωγικής ανασυγκρότησης. Χρειάζεται ένα νέο παραγωγικό μοντέλο. Αυτό δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη συμβολή και ενεργοποίηση των επιστημόνων που σήμερα τελούν υπό διωγμό ως εργαζόμενοι - υπαμειβόμενοι, υποαπασχολούμενοι ή άνεργοι. Η ελληνική κοινωνία έχει επενδύσει στις σπουδές τους και προσδοκά κοινωνικό όφελος από τη δουλειά τους. Αντ' αυτού και κατ' επιταγή των μνημονιακών εμμονών, τα επαγγελματικά δικαιώματα ρευστοποιούνται, η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη αποτελεί πολυτέλεια για λίγους και οι ασφαλιστικοί φορείς «χρηματοδοτούν» τη μαύρη τρύπα του δημόσιου χρέους. Ακόμη χειρότερη είναι η θέση των γυναικών επιστημόνων. Έτσι η χώρα χάνει εκτός από την κυριαρχία, τον δημόσιο πλούτο, την αξιοπρέπεια του λαού της - και πολύτιμο κεφάλαιο αναγκαίο για την ανάταξή της με την περιθωριοποίηση και τη μαζική μετανάστευση των επιστημόνων πρώτα και κύρια των νέων.